

*mikor befejeztem a mondandómat,
és az öltözőszekrényéhez sietve
vetkőzni kezdett, egyik szemét a többiekben tartva,
nehogy lemaradjon.*

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Eltűnt kilók

*Kidobott súlyok egy légbajóban állva,
amikor túl közel kerül egy hegycsúcs,
s a legerősebbre font kosár mintája a bordarács.
Hiába próbál alakítani rajta a szél,
vitorlaként feszül meg a test,
magába gyűjti a szélerőt
s az összes látványt a hóhatár fölött.*

A vízlakó

*Engedelmesen simul hozzá a víz,
saját tengeröblöt úszik bele.
Egy hegyipatakából indul,
változtatja alakját és mégis felismerhető,
s amikor kibukkan belőle,
valahol Skócia hegyvidékein
vagy délolasz tengerpartokon,
a lábujjak közt lecsorduló vízcseppeket
mohón issza be a parti törmelék.*

Saját világok

*Mint két dombtető,
ahonnan egymásra látni délutáni fényben,
mint két fa,
amelyek lombjai majdnem érintik egymást,
mint két híd
a folyó fölött, hullámzó embertömeeggel,
mint két ablak,
melyek más-másféle nyílnak egy épület oldalán,
mint két lélegzetvétel*

*egyazon tüdőben,
mint két felbő,
mikor együtt takarják a holdat.*

Vonulj el

*Vonulj el a sivatagba,
már csak ez az út maradt,
figyeld azt, ami a növényzetből él ott,
figyeld, amíg él.*

*Vonulj el egy ismeretlen városba,
nézz bele a szembejövők minden arcába,
nézd magad bennük, a port és agyagot,
amelyből megformálták egykor őket.*

*Vonulj el egy olyan álomba, melyben még nem jártál,
változz át, ahányszor csak lehet, büntetlenül,
aztán halj meg, változatos halálnemekkel,
nézd végig magad mindegyikben, szűnj meg, ez a büntetésed.*

JÁSZ ATTILA

(egyedül)

*Álmomban meghaltam, egy lift-
fülkébe zárva zubantam lefelé,
miközben dőlt össze a torony-
ház, vagyis szálloda, külföldön,*

*ahol épp akkor éltem, de még-
se haltam meg teljesen, csak egy
kicsit, amikor szétnyílt a fal a
földhöz közel, és valahogy ki-*

*ugrottam, így nem haltam meg,
pedig felkészültem rá, hogy egy
liftaknán keresztül jussak oda,
amit megérdelek szerintem,*